

DE DRAKENBLOEDBOOM.

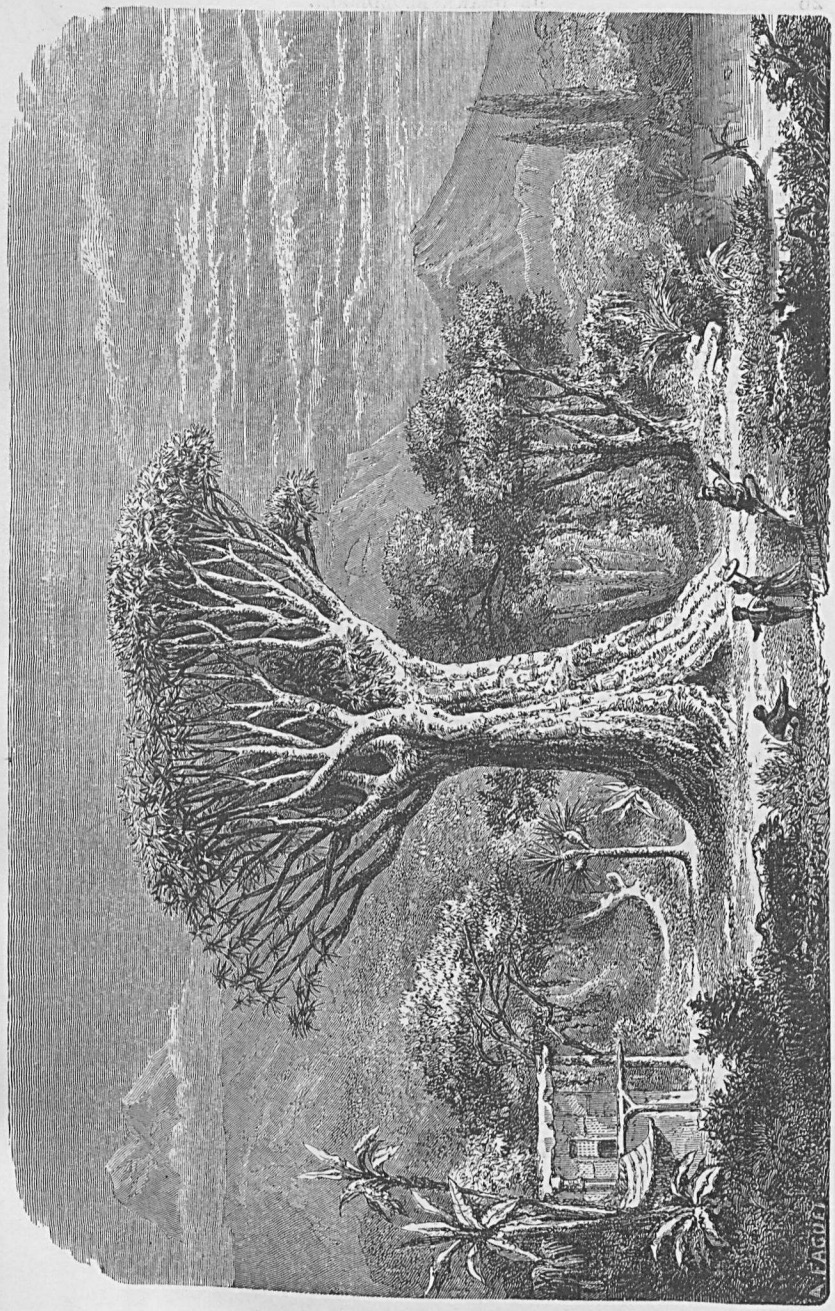
De Drakenbloedboom, *Dracaena Draco*, van *dracaina*, (het gedroogde melksap heeft de roode kleur van het drakenbloed uit het Oosten) behoort tot de plantenfamilie der *Asphodelenae* en is inheemsch op de Canarische Eilanden, doch in zeer vele tropische landen in kultuur. De stam heeft in verband met de smalle rietachtige bladen het voorkomen van een palm, vooral wanneer de plant nog niet gebloeid heeft. De bloemtros (die echter, zelfs daar waar de plant inheemsch is, slechts zelden verschijnt) is herhaaldelijk vertakt, komt uit het midden der bladerenkroon voor den dag en draagt bloemen, die veel op die van de asperge gelijken. Een bloeiende boom is eene imposante verschijning. Na den bloei wordt de stam niet hooger maar wel dikker; hij vormt zijtakken die den top omgeven. Deze zijtakken vertakken zich op hunne beurt weder, zoodra zij gebloeid hebben. Aangezien nu echter de stamhoogte van verschillende boomen, en ook de lengte der takken, vóór dat zij aan nieuwe loten het aanzijn geven, zéér verschillend is, zoo is het onmogelijk uit het aantal der vertakkingen van een exemplaar den ouderdom te berekenen; in den regel bloeit een boom eerst, wanneer de stamhoogte circa 7 meter bedraagt, doch er zijn er ook van 3 meter hoogte in bloei gezien. Het bloeien, zooals wij zeiden, is zeldzaam, doch wanneer zulks plaats vindt, wordt door de landlieden een vruchtbaar jaar verwacht, ja zelfs let men er op *aan welke zijde de boom bloeit* en brengt dit verschijnsel in ver-

band met het weder. De bloeitijd valt in den naherfst. De bloem laat een roode bes na, waarin zich slechts één zaadkorrel bevindt. De bladeren vallen na verloop van een jaar af. Wanneer eene insnijding in den stam wordt gemaakt, vloeit daaruit na 8 of 14 dagen een bloedrood en dik sap, dat spoedig hard wordt en vroeger als geneesmiddel werd gebruikt. Dit sap is oorspronkelijk niet in de bast aanwezig, en vormt zich eerst, wanneer de wonde, door de insnijding veroorzaakt, weder dichtgroeit. Het is in de geneeskunde als *Resina Draconis Canariënsis* bekend.

De bekende oude Drakenbloedboom, in den tuin van den markies DE SAUZAL, op de villa de la Oratava, is voor eenige jaren door een storm vernield, nadat reeds op 20 Juli 1819 een gedeelte van den boom eveneens door een storm was afgerukt. De boom had in 1843 een hoogte van 18.44 meter, met een diameter aan den voet van 14.67 meter. De hoogte van den stam tot aan den eersten tak was 4.56 meter. De ouderdom werd, zooals bekend is, op 6000 jaar geschat. De oorspronkelijke bewoners van Teneriffe, de Guanchen, zouden den boom reeds om zijn groote en ouderdom als beschermheilig vereerd hebben. De stam was in 1843 geheel hol wat volgens de overlevering, reeds in 1402, bij de verovering door de Spanjaarden, het geval zou geweest zijn.

Eene schoone beschrijving geeft BERTHELOT in zijn *Histoire des Canaries* van den boom:

»De tuinen van MANOIR, vroeger met veel zorg onderhouden, »waren nu aan zich zelve overgelaten, en sedert lang oefende daar »de natuur haar volle recht uit. De myrten-hagen, nu niet meer door »mensenhanden bedwongen, vormden dichte alléen, waarin de »vogels van den omtrek een schuilplaats vonden; de oranje- en citroen- »boomen ontwikkelden in volle vrijheid hunne takken en de rozen tierden »er welig, te midden der brandnetels en bramen. Aan den oever van »eene waterkom voltooiden drie oude cypressen en een palmboom »den romantischen aanblik van deze wilde streek. Echter hadden deze »tuinen, ondanks het vernielend pogen des tijds, hun indrukwekkend »schoon behouden. Dicht bij mijn verblijf stond een drakenbloedboom »van reusachtigen omvang, die door de stormen wel geteisterd was, »maar dien zij niet hadden kunnen vernielen; tien mannen konden »hem nauwelijks omvatten. Deze reusachtige zuil was van binnen, in »den loop der eeuwen, uitgehold; door een rustieke deur trad men in »deze grot, waarvan het half geopende gewelf nog steeds eene verbazend

De Drakenbloedboom van Oratava.

»net van dooreengegroeide takken torste. Lange, als degens gespitste
 »bladen kroonden de einden dezer takken, terwijl de witte bloem-
 »pluimen, die in den herfst verwelkten, dit koepeldak van groen
 »als 't ware in eenen witten mantel huldten. Op zekeren dag tastte
 »een woeste orkaan dit woud aan: men hoorde een verschrikkelijk
 »gekraak, en daarna stortte plotseling een derde van den vervaar-
 »lijken kruin met een ontzettend geweld neder en deed den omtrek
 »sidderen. Een prachtige laurierboom werd hierdoor ter aarde gesleurd
 »en al de in den omtrek staande heesters werden onder de ruïne be-
 »graven. Men heeft de daardoor veroorzaakte wonde met metselwerk
 »gesloten, ten einde het indringen van den regen tegen te gaan en
 »daarin den datum dier gebeurtenis aangegeven. De verminkte kolossus
 »heeft echter niets van zijn indrukwekkend voorkomen verloren; met
 »onwankelbaren voet en het hoofd in de wolken zet hij zijn langdurig
 »leven voort. Menigmaal zette ik mij aan den voet van dezen eeuwen-
 »heugenden boom neder, wiens oorsprong zich in den nacht der
 »tijden verliest! Hoeveel geslachten zijn er niet onder zijne scha-
 »duw voorbijgegaan. De Gaunchen van Orotapala (het tegenwoor-
 »dige Orotava) vereerden hem als beschermheilige. Dit dappere volk
 »heeft den tol aan de natuur betaald. Sedert 400 jaar is het te
 »niet gegaan en nog altijd tart de oude drakenbloedboom even fier
 »de stormen, die om zijne kruin gieren."

Een ander exemplaar van *Dracaena Draco* bevindt zich in den tuin van
 den heer ROMUALDO BARROSO te Icod de los vinos, een stadje op eenigen
 afstand van Orotava, en heeft een volkomen gezonden stam en on-
 beschadigde kroon, waarvan de takken dicht bij elkander staan. De
 met een grijswitte bast bekleeden stam heeft bij den grond een om-
 vang van circa 12 meter, bij een hoogte van 20—25 meter. Exem-
 plaren van minder omvang en hoogte zijn zoowel op Teneriffe, Gran
 Canaria en Palma, verder ook op de Kaap Verdische Eilanden te vin-
 den. Aangezien deze planten zéér langzaam groeien, moeten exemplaren
 als bovenbeschreven een zeer hooge, hoewel niet met zekerheid vast
 te stellen ouderdom bereikt hebben. Op Madeira komt de draken-
 bloedboom tot op circa 700 meter boven het oppervlak der zee voor.
